

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز مبلغی که می‌خواهد در منطقه ای مثلا در یک روستا فعالیتهای تبلیغی کند بطور مستمر (روحانی مستقر) اگر بخواهد کار علمی و مناسب انجام دهد و باعث رشد و تعالی مردم شود باید چگونه عمل کند؟ با توجه به اینکه یک مبلغ باید تمام اوقات خودش را برای آماده شدن منبر و کلاسهای خود بگذراند و به کارهای علمی شخصی خود شاید کمتر برسد و اگر بخواهد در دوران پختگی وارد عرصه تبلیغ شود به دلیل زیاد شدن سن او روحیه ارتباط با جوانان در او از بین می‌رود و در سن کم هم بخواهد وارد عرصه تبلیغ شود خطرات خاص خود را دارد. علاوه بر اینکه می‌خواهم بدانم باید در چنین محیطهای کوچک و روستایی با چه دستگاہی باید تبلیغ دین کند؟ از زحمات شما ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام انبیاء آمدند تا انسان‌ها در اجتماع خود بهترین شرایط را جهت تعالی جسم و روح به دست آورند و با روحی که راه‌های ارتباط با خدا را در دنیا یافته است در ابدیت خود با انس با خدا یعنی کمال مطلق باقی بمانند و در همین راستا بزرگانی مثل فارابی موضوع مدینه‌ی فاضله را مطرح کردند تا روشن کنند چگونه می‌توان اجتماعی پدید آورد که انسان‌ها در عین زندگی زمینی به تعالی روحانی لازم دست یابند. در این رابطه به چند نکته باید اشاره کرد: ۱- انسان برای تعالی خود نیاز به اجتماع دارد و باید بهترین روابط اجتماعی را مد نظر قرار دهد. در این صورت هر اجتماعی با اعم از اجتماع کوچک یا بزرگ که شرایط بهترین روابط بین انسان‌ها را فراهم کند آن اجتماع می‌تواند مطلوب انسان باشد. ۲- باید نظم مدینه‌ی فاضله مطابق نظم عالم قدس باشد و تحت تأثیر آن عالم خود را شکل دهد. پس افراد و جامعه باید تلاش کنند رابطه‌ی خود را با عالم قدس و معنویت قطع نکنند و مطابق سنت‌های الهی عمل کنند تا به کرامت لازم دست یابند و با ارتباطی که جامعه و افراد با عالم قدس و معنویت پیدا می‌کنند هیچ‌کس احساس دل‌تنگی و تنهایی نکند. با این مقدمه به نظر بنده در حال حاضر در هر شهر و هر محله‌ای با بودن یک روحانی زمینی تحقق مدینه‌ی فاضله‌ی مورد نظر انبیاء فراهم است. زیرا از یک طرف شریعتی در میان است که راه‌های رجوع به عالم قدس و عمل مطابق سنت‌های الهی را فراهم کرده، از طرفی با وجود یک روحانی در محل و روستا شرایط تذکر به سنت‌های الهی فراهم شده و وظیفه‌ی روحانی آن است که با نهایت دلسوزی و پشت‌کار شرایط تحقق مدینه‌ی فاضله را در محدوده‌ای که امکان دارد فراهم کند، حتی در آن حدی که افراد در مسجد حاضر می‌شوند. روحانی محل می‌تواند شرایط را برای ایجاد رابطه‌ی اجتماعی در بین افرادی که در مسجد

حاضر می‌شوند فراهم کنند و در هر شرایطی که پیش می‌آید به تعالی روحانی مردم توجه کند و آن جمع محدود را به یک مدینه‌ی فاضله تبدیل کند و همه‌ی همت خود را در این امر صرف نماید و در این راستا مطالعه کند. پس از مدتی حاصل کار خود را در رشد فکری و فرهنگی افراد می‌یابد و هرکدام بازوی فرهنگی آن روحانی می‌شوند. حوصله و پشت‌کار و دلسوزی نیاز است، به کوچکی روستا و محل، کاری نداشته باشید چون ملکوتی که در جلو شما باز می‌شود بسیار بزرگ است. در مورد چگونگی تبلیغ پیشنهاد می‌کنم سؤال شماره‌ی ۱۷۷۴ را مطالعه فرمایید. موفق باشید